

Conseq

Zvířecí kampaň

Od června 2018 spouští Conseq novou komunikační kampaň zaměřenou na podporu penzijního spoření. Od září pak naváže kampaní na retailové investice a Wealth Management. Kreativní koncept postavený na zvířecích archetypech vznikl ve spolupráci s agenturou Naf Praha. Kampaň cílí na generaci mezi 20 a 35 lety.

Kampaň upozorňuje na to, že si lidé nespoří, i když si myslí, že s důchodem později nevystačí. "Absurditu situace a propastný rozdíl mezi minimálním vlastním zapojením a požadavky současné ekonomicky aktivní generace na životní úroveň v budoucnosti jsme se rozhodli vykreslit připodobněním k obecně známým vlastnostem zvířat," uvedl hlavní záměr vizuálů Richard Siuda, ředitel Conseq penzijní společnosti.

Cílem kampaně je také zvýšit povědomí o značce Conseq v oblasti penzijního spoření, investic pro drobné investory a Wealth Managementu. Kromě on-linu včetně sociálních sítí se kreativita objeví i v rámečcích v soupravách metra a v plánované inzerci, součástí komunikace budou i krátká reklamní videa.

(Mediar.cz, 27. 5. 2018)

Chlad ze západu

cíle. Pokud se totiž po stagnaci koncem roku 2017 letos spotřeba domácností zvedla dle německého statistického úřadu "jen mírně", nedá se čekat, že bychom se brzy v Německu dočkali citelně vyšší inflace.

Což sice na jedné straně vzhledem k vysoké míře úspor a pomalému růstu mezd není překvapením, ale příjemná zpráva ECB to prostě není. Ačkoli země Severu v ECB tlačí na co nejrychlejší konec kvantitativního uvolňování, nízká inflace hluboko pod cílem dodává municí spíše jižanským holubicím. Z toho lze usuzovat na slabší euro a delší období utlumených výnosů. Zadruhé zpomalení Německa bude mít dopady v regionu. Ačkoliv to tak podle dat o růstu HDP v prvním čtvrtletí v Maďarsku

(1,2 procenta mezičtvrtletně) či Polsku (1,6 procenta mezičtvrtletně) zatím nevypadá, delší období německého růstu tempem pod 1,5 procenta se nemůže neprojevit na dynamice regionu.

Česká ekonomika rostla v prvním čtvrtletí jen půlprocentním tempem, což bylo další zpomalení proti dynamice loňského druhého pololetí. Růst zejména otevřených ekonomik je na německém růstu závislý a déletrvajícím chladem ze západu se zde projeví. Dopad je jasný: pomalejší růst českých sazeb, delší období stagnace těch polských, či dokonce možnost dalšího uvolnění maďarské měnové politiky. A výraznější posílení měn - zejména zlotého a forintu - v nedohlednu.

Martin Lobotka,
hlavní analytik
Conseq Investment
Management

(E15, 21. 5. 2018)

Výnosy z investic do akcií zatím nikoho netěší

padá na vrub několika faktorů.

1. Globální ekonomická dynamika dosáhla cyklického maxima již na konci loňského roku. Od ledna tempo hospodářského růstu zpomaluje. Ukazují to jednak čísla o HDP v klíčových ekonomikách za první čtvrtletí a jednak průzkumy mezi firmami o typu indikátoru PMI, který hodnotí očekávání manažerů průmyslových firem.

2. Světová ekonomika se dostala na okraj obchodní války, když americký prezident Trump oznámil zavedení cel na ocel a hliník.

3. Spojené státy se rozhodly vypovědět dohodu o iránském jaderném programu, což rozvířilo obavy ohledně geopolitické stability.

4. V posledních dnech jsme

svědky měnové krize v Turecku a strašákem se pro investory staly také plány vznikající italské vlády ohledně strmého zvýšení chystaných státních výdajů.

5. Světový býčí akciový trh trvá již devět let, tudíž se jeho síla po tak dlouhé době zákonitě do určité míry vyčerpala. Výhled pro růst zisků globálních korporací je nicméně stále velice dobrý. I proto by si globální akciové trhy za celý letošní rok mohly ve finále připsat mírně kladnou výkonnost kolem pěti až šesti procent.

Michal Stupavský,
investiční stratég
Conseq Investment
Management

(Hospodářské noviny,
24. 5. 2018)

Globální akciové trhy v letošním roce zatím příliš velkou radost investorům neudělaly. Dosud si index MSCI All Country World připsal zhodnocení o pouhé jedno procento. Slabá výkonnost

Česká národní banka má ke svým modelům vztah pevný jako helvetská víra - to je hlavní závěr jejího dubnového zasedání.

Že se na něm měnová politika měnit nebude, bylo dopředu jasné. Ani (nyní už stará) únorová prognóza nic takového před koncem letošního roku nečekala a mnohem nižší inflace, než jakou předpovídala, pak musela zdrženlivost centrální banky nutně jen umocnit.

Zvláštní proto bylo, že ČNB dále ani v nejmenším nepřipouští, že by se mohla v predikci inflace mýlit systematicky. Ani poslední tři až čtyři měsíce, v nichž inflaci netrefila nejen velikostně, ale ani směrem, nepokládá za problém. Na druhé straně ve světle toho, jak nepokládala za problém, že inflaci nadhodnocovala po krizi v podstatě neustále (vzpomeňme, jak měl intervenční režim původně kvůli korunou vyhnané inflaci skončit již začátkem roku 2015), nemělo by to být tak úplně překvapení.

Ačkoli realita prvních měsíců samozřejmě přinutila ČNB v květnové prognóze výrazně

(o 0,7 p. b. na 1,4 procenta) snížit inflaci očekávanou na konci letošního roku, byla to také jediná změna, kterou ve své predikci provedla. Centrální banka tak - podobně jako doposud - očekává, že inflace výrazně poroste a na její zkrácení bude potřeba kombinace výrazně silnější koruny (24,30 Kč/EUR koncem roku 2019) a vyšších sazeb (pětice zvýšení do konce příštího roku). A protože inflace je koncem roku prognózována výrazně pod cílem ČNB, ale kurs koruny proti euru je o korunu silnější než nyní, je druhým závěrem, že pro banku je neuposledování koruny prostě nepředstavitelné.

Zranitelná koruna

Realita však bude podle mého názoru opět jiná. Vývoj kursu koruny v posledních dvou týdnech, kdy naše měna na chvíli oslabil výrazně přes 25,50, ukazuje, že zdaleka není v jednosměrce. Její zranitelnost navíc trvá: spekulativní kapitál z intervencí je stále zde. Nao-

pak, přirozená poptávka po koruně v podobě exportérů dále slábne - skoro polovina očekávaných exportů v nejbližším roce je podle průzkumu ČNB již zajištěna proti kursovým změnám, což je historicky bezprecedentní poměr (zajištění znamená, že směna zajištěných inkas eur do korun u exportérů v momentě, kdy se uskuteční, už kurs neovlivní).

K tomu ekonomika eurozóny slábne: růst HDP v prvním čtvrtletí citelně zpomalil, předstihové indikátory naznačují, že ani ve druhém čtvrtletí růst neurychluje, jádrová inflace v dubnu klesla pod jedno procento a poptávka evropských domácích zůstává navzdory jejich optimismu slabá. Jinými slovy, eurozóna je a nějakou dobu ještě zůstane zdrojem dezinflačních tendencí. Při provázanosti naší ekonomiky s ekonomikou zemí používajících euro to ovšem také znamená, že česká inflace bude mít na noze kouli, s níž se nebude stoupat lehce. A dotaženo do důsledků, také to, že

sazby ČNB porostou minimálně, což podvážně posilování koruny.

Sečteno a podtrženo: dezinflační eurozóna bude tlumit růst naší inflace, pročez centrální banka sazby jen tak nezvýší a koruna jen tak neposílí. Kdy to ČNB uzná? Nečekejme zázraky - modely jsou prostě alfou a omegou uvažování všech centrálních bank, bez ohledu na jejich historickou přesnost či nepřesnost. Přitom zkušenost například amerického FED v posledních letech ukazuje, že vztah inflace k ekonomickým fundamentům je mnohem rozvolněnější, než modely ukazují...

Martin Lobotka,
hlavní analytik
Conseq Investment
Management

(FaktorS,
17. 5. 2018)

Německo zpomalilo, výhled je nicméně stále pozitivní

Tempo růstu německého HDP mezikvartálně výrazně zpomalilo z 0,6 % v posledním čtvrtletí loňského roku na 0,3 % a jedná se tak o nejslabší růst od třetího čtvrtletí 2016. V meziročním srovnání přitom růst činil 2,3 %. Klíčovým faktorem slabšího růstu byl první pokles vládních výdajů od druhého čtvrtletí 2013 o 0,5 % mezikvartálně a první pokles exportu od třetího čtvrtletí 2016 o 1,0 % mezikvartálně.

Zejména pokles exportu by mohl být prvním signálem, že si výrazné posílení eura v loňském roce začíná vybírat svou daň. Zpomalení dynamiky

německého hospodářství se do značné míry očekávalo, neboť klíčové dopředu hledící indikátory sentimentu (např. index nákupních manažerů v průmyslu PMI či prominentní německý index Ifo) začaly od ledna výrazně klesat. Domníváme se nicméně, že zpomalení německé ekonomiky není zásadního rázu a spíše se jedná o zdravé mírné zpomalení z vrcholu aktuálního hospodářského cyklu, jehož bylo dosaženo na konci loňského roku. Trend německého hospodářství se i nadále pohybuje nad svým strukturálním potenciálem, neboť

míra využití průmyslových kapacit a zaměstnanost jsou na historických maximech. To jasně dokládají již zmíněné indikátory sentimentu, které stále pohybují na úrovních, jež z historického srovnání i nadále indikují velice slušné tempo ekonomického růstu.

Za celý uplynulý rok 2017 činilo tempo růstu německého HDP 2,2 % a pro letošní rok konsensus ekonomů očekává ještě mírně vyšší růst - na úrovni 2,3 %. Pro rok 2019 pak počítá s růstem kolem 2,0 %. Rizika konsensu jsou nicméně vychýlena mírně směrem dolů, když se do nich promítá stále rozjitřená situace v mezinárodním obchodě, zejména vztah Spojených států a Či-

ny, zvýšené napětí v geopolitické oblasti po vypovězení iránské jaderné dohody ze strany Spojených států, zvýšené riziko nezodpovědné fiskální politiky nově vznikající italské vlády a v neposlední řadě také měnová krize v Turecku, která v posledních dnech graduje. Německo jako přední světový exportér bude na vývoj těchto globálních faktorů silně náchylné.

Michal Stupavský,
investiční stratég
Conseq Investment
Management

(Investujeme.cz,
29. 5. 2018)